

virke, der skulle benytte deres Arbejde og Fjolk til deres Fabrikation, den Beskyttelse, vi ved den tidligere Lovgivning have tilfagt dem; vi berøve dem denne Beskyttelse pludselig, men vi lade alle de Byrder hvile paa dem, som hidrøre fra den Art Beskyttelse, der er givet til andre Productionsgrene, hvorfra de skulle søge deres Fornødenheder. Dette, siger jeg, er en Uret, som vi vel maae betænke os paa; vi maae under Omstændigheder som disse gaae frem paa den Maade, at vi føle os frem; vi maae bevæge os med Følehorn foran os, og der, hvor vi mærke, at vi støde an, maae vi hellere vige tilbage, gaae udenom og vinde Tid, end trodsigt nedbryde alle Skranker. Vi maae altsaa ligeoverfor de forskjellige Forhold, der bestaae udenom os, omtrent følge den samme Vej, som følges i disse Forhold, og hverken gaae hurtigere eller langsommere, ikke hurtigere end de, der have Grund til at gaae meget langsommere end vi, og ikke langsommere end de, der have Grund til at gaae meget hurtigere end vi. De Lande, som vi nærmest maae kunde sammenligne os med, ere de, som til en vis Grad staae under lignende Forhold som vi, og det ville vi ogsaa finde, at man har gjort igjennem hele Betænkningen, tiltrods for, at man har ønsket at frigjøre sig for alle den Art Hensyn og blot rette sig efter, hvad der er det absolut Rigtige. Tiltrods for dette, siger jeg, har man dog idelig kastet Blikket hen paa Belgien og Holland, og man har paa en middelbar Maade erkjendt, at der var Hensyn af den Art at tage. (Nei!). Nu har man angivet, at for Diebliffet var Afgiftsforholdet i Belgien saaledes, at, naar Godtgjørelsen paa Melis og Candis var $56\frac{1}{2}$, saa var Godtgjørelsen paa Farin eller Puddersukker 45 og paa Sirup 9. Den Angivelse, som jeg gaaer ud fra, er, at Godtgjørelsen for Melis og Candis er 63, paa Farin 45 og paa Sirup 15. Det gjør mig ondt, at Regjeringen, som nærmest maatte være istand til paa en authentisk Maade at dele de Paa-gjældende inellem, ikke, saavidt jeg har seet, er traadt frem med nogen afgjørende Mellemkomst. Holder jeg mig altsaa til disse Tal, som jeg indtil videre maa antage for at være ligesaa sikre som de, Udvalget har bragt

frem, da jeg ikke seer, at de hidrøre fra nogen authentisk kilde, saa udkommer der, naar vi holde os til de samme Forholdstal med Hensyn til, hvad Raasukker kan give i Tilvirkning: 70 Kilogrammer Melis eller Candis à 63 Fl.; gjør $44\frac{10}{100}$ — 1 Kilogram er nemlig 2 Pd., men, da det er lutter Forholdstal, saa gjør det ikke Noget —, Farin eller Puddersukker 10 Kilogrammer à 45, giver $4\frac{50}{100}$, og Sirup 20 Kilogrammer à 15, giver 3. Dette giver tilfammen $51\frac{60}{100}$ Fl. Afdrages nu Tolden paa det samme Sted med 47 Fl., saa bliver Fordelen ved Tolden for de belgiske Sukkere $4\frac{60}{100}$ Fl. for 100 Kilogrammer eller 200 Pd. dansk, det bliver, altsaa $\frac{3}{4}$ sk. pr. Pd. (Ordføreren: Nei!). Jo, 4 Rbd. 60 sk. giver $\frac{3}{4}$ sk. (Stemmer: Nei! Nei!). Ja, jeg har regnet en Franc til 34 sk. (Ordføreren: Ja, det er ikke derpaa, det kommer an.). Om Forlædelse, jeg lægger nu Mærke til, at det ikke er Gyl-den men Francs, og $4\frac{60}{100}$ Francs à 34 sk. giver 1 Rbd. 60 sk. eller $\frac{3}{4}$ sk. pr. Pd. I Holland vil Fordelen, saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, være endnu større, den vil være over 1 sk. pr. Pd. Jeg troer, at disse Beregninger maae vise de ærede Herrer, at man idetmindste kan besynde den Fremstilling, som findes i Betænkningen, for eensidig; Udvalget maatte kunne have staffet sig de selv samme Tal. (A. Hage: Nei! — Monrad: De ere jo ikke rigtige!), og da det siger, at det har indfaldt alle Vedkommende, saa troer jeg, at det havde skyldt at fremlægge for os de urigtige Paaastande og viist os med Sikkerhed, ved authentiske Oplysninger, at de være urigtige, og hvori de være urigtige. Saalænge indtil det er skeet, kan det ærede Udvalg dog ikke paaastaae, at vore Beregninger ikke ere ligesaa gode som deres. Man har søgt ad anden Vej at vise, at der var en saadan stor Gevinst, som man har kaldet disse 200,000 Rbd. Skat, opkrævet af Almuen til Fordeel for Sukkerfabrikanterne. Man har nemlig sagt: vore Sukkerfabrikanter have selv angivet, at de have solgt til Island til Priser, som svarede til de, hvorfor der kunde føres Sukker hertil fra Udlandet, altsaa med en Toldgodtgjørelse ved Udførselen af $3\frac{1}{2}$ sk. pr. Pd., og disse $3\frac{1}{2}$ sk. har man saa trukket fra 6 sk., der,